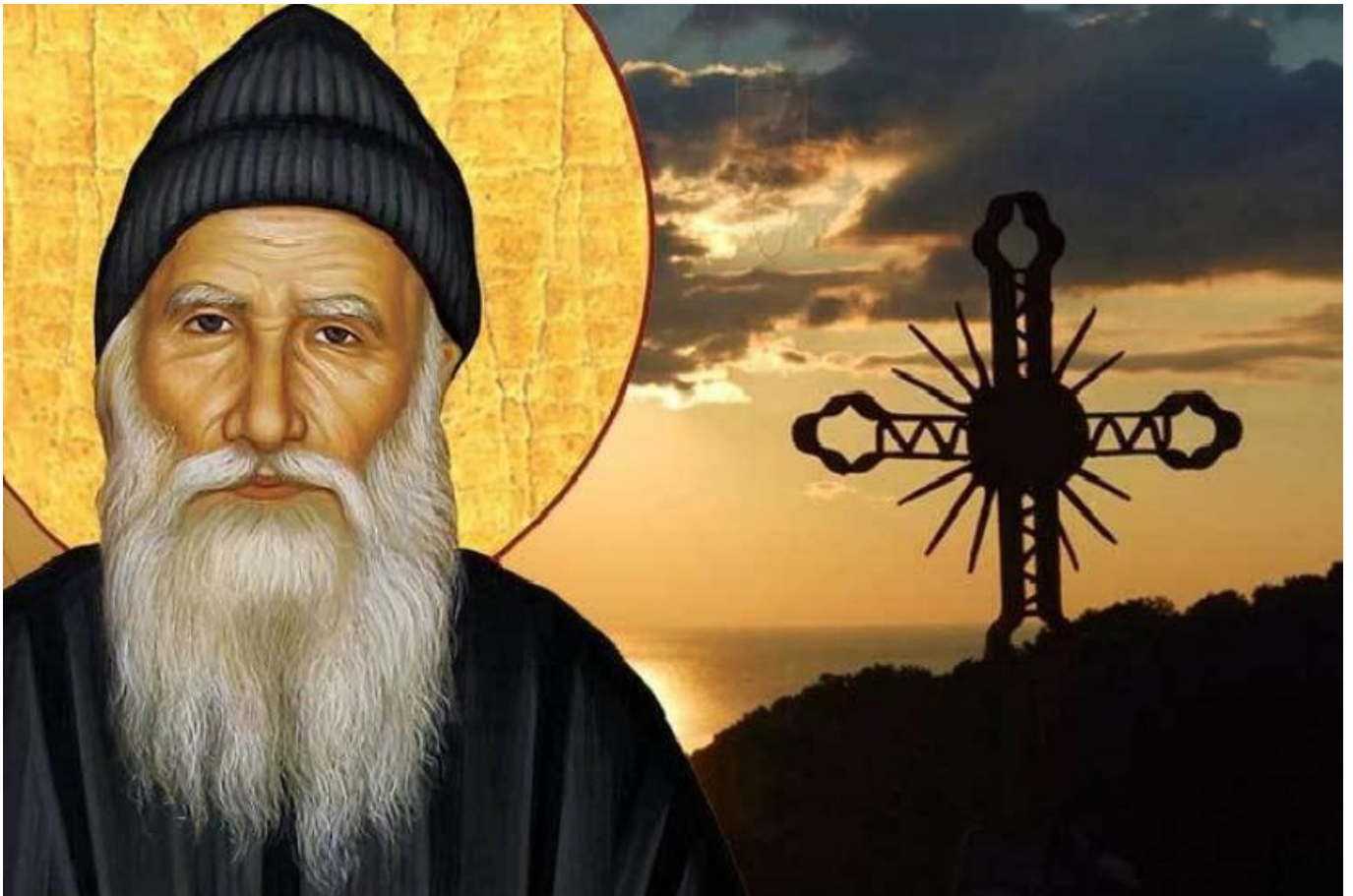
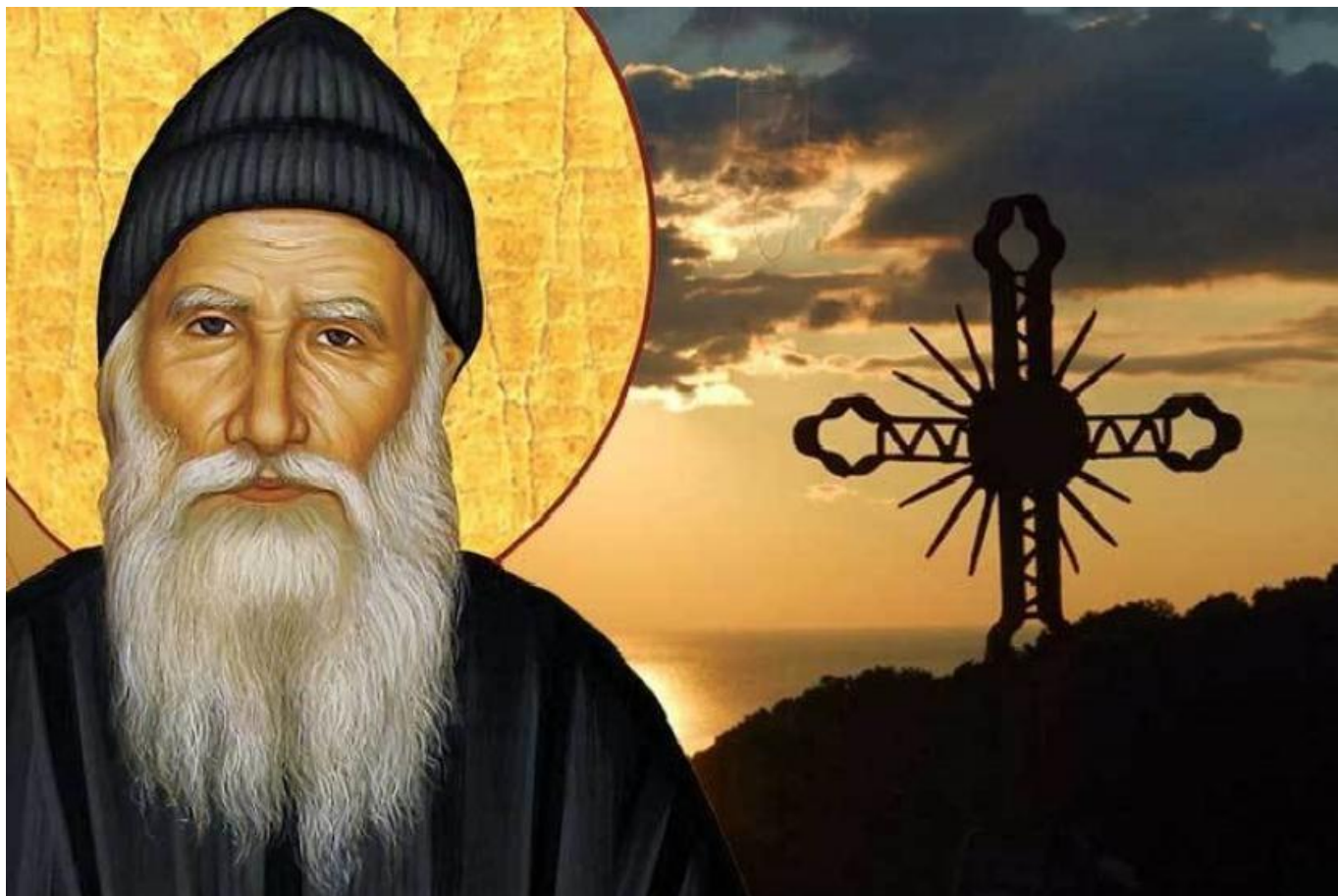

Οι ισχυροί του κόσμου κι ο Άγιος Πορφύριος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο Άγιος Πορφύριος, από την ώρα που ξεκίνησε να δημιουργεί το Ησυχαστήριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στο Μήλεσι Αττικής, είχε εντοπίσει ένα πολύ όμορφο και ησυχαστικό μέρος στα πεύκα του εξωτερικού περιβάλλοντος χώρου.

Από εκεί, αγνάντευε τον Ευβοϊκό Κόλπο που του θύμιζε λίγο και τα αγαπημένα του Κausοκαλύβια.

Εκεί ο Άγιος ζούσε τις λίγες προσωπικές στιγμές που μπορούσε να έχει, ησυχάζοντας και προσευχόμενος για όλους.

Κάποτε, σε αυτόν τον χώρο, είχε καλέσει ένα πνευματικό του παιδί και του είπε «Παιδί μου, εμείς οι Χριστιανοί δεν έχουμε ούτε χρήματα, ούτε εξουσίες. Σήμερα, αυτόν τον κόσμο τον κυβερνούν οι ισχυροί. Ισχυρά κράτη, τράπεζες με πολλά χρήματα, δυνάμεις άλλες, πολύ μεγάλες... Εμείς, είμαστε ανήμποροι να ανταπεξέλθουμε σε αυτές τις δυνάμεις κι είναι φυσικό πως αυτές οι δυνάμεις, πολλές φορές, είναι αντίθετες από το Χριστιανικό πνεύμα, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν οι Χριστιανοί κι όσοι θέλουν να ζουν με τον νόμο του Θεού. Εμείς, δεν μπορούμε να αντιπαρέλθουμε αυτές τις δυνάμεις, διότι κοσμικά είμαστε ανήμποροι. Όμως εμείς, έχουμε παιδί μου τον Χριστό. Κι αν ερωτευθούμε τον Χριστό, τότε, μπορούμε να τις αντιπαρέλθουμε κι όποια δυσκολία κι αν έρθει θα τα καταφέρουμε. Ο Χριστός θα νικήσει στο τέλος και θα επικρατήσει το δίκαιο και η αλήθεια».

Τα τελευταία αυτά χρόνια, η πατρίδα μας βιώνει μία πρωτόγνωρη για πολλούς κρίση, με τα μνημόνια, τις επιτηρήσεις, τις αξιολογήσεις και τα δυσβάσταχτα

μέτρα, που έχουν φέρει την πλειοψηφία των Ελλήνων σε πολύ δυσχερή θέση, ματώνοντας καθημερινά για την επιβίωσή τους κι αντί να φαίνεται ένα φως στην άκρη του τούνελ, ο ορίζοντας είναι ακόμη σκοτεινός και το μέλλον προδιαγράφεται ακόμη πιο δύσκολο.

Δεν είναι μόνο η ανέχεια των Ελλήνων με τους πενιχρούς μισθούς και τις εξευτελιστικές συντάξεις, η αδυναμία πολλών να ανταποκριθούν σε απλές οικογενειακές υποχρεώσεις ή να αντιμετωπίσουν προβλήματα υγείας, το δημογραφικό να χτυπά σαν ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της πατρίδας, οι αντίχριστοι νόμοι κι ο εξευτελισμός των ηθών.

Ενώ το μέλλον που σχηματίζεται μπροστά μας σε αμέτρητους τομείς είναι ζοφερό, έχουμε και τις εξωτερικές επιβουλές κι απειλές της εδαφικής μας ακεραιότητας και την αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας.

Όλοι οι ισχυροί της γης, ποδοπατούν λαούς για να «προστατεύσουν» τα συμφέροντά τους.

Εμείς, ένας λαός πάντα στο κέντρο του κυκλώνα. Ποιος θα υπερασπιστεί τη μικρή Ελλάδα, κόντρα στις επιβουλές «φίλων» κι εχθρών;

Ο Άγιος Παΐσιος έλεγε πολλές φορές ότι ήταν απογοητευμένος από κάποιους χλιαρούς πνευματικούς που δεν αντιλαμβάνονται για το πού βαδίζει η πατρίδα. «οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου» (Αποκ. 3,16).

Ἦξερε όμως από πού περίμενε βοήθεια και πού στήριζε τις ελπίδες του.

Πριν φύγει από αυτή τη ζωή έλεγε ότι «Δεν έχουμε φίλους, αλλά ο Θεός θα φυλάξει την πατρίδα μας, διότι αυτός είναι που μας προστατεύει και θα μας προστατεύσει στις δύσκολες μέρες».

Τι είναι όμως πραγματικά εκείνο που έχει προκαλέσει αυτή την ταλαιπωρία στην πατρίδα μας κι όλοι την επιβουλεύονται; Είναι η ζήλια κι ο φθόνος για τη μεγάλη και μακραίωνη ιστορία και τον πολιτισμό των Ελλήνων;

Πώς είναι δυνατόν ένα μικρό Έθνος στην ιστορία να έχει καταφέρει τόσα πολλά; Μικρό Έθνος η Ελλάδα, αλλά με ένδοξη ιστορία.

Στον παγκόσμιο χάρτη, μοιάζει σαν ο Θεός να την τοποθέτησε στο πιο κρίσιμο σημείο - σταυροδρόμι όλου του κόσμου.

Δε θα θεωρήσω τυχαίο ότι λίγο πριν το πάθος του Χριστού, εκεί στα Ιεροσόλυμα,

συνάντησε τους Έλληνες που ζήτησαν να τον δουν.

Από εκείνη τη στιγμή μπήκαμε στο μάτι του εχθρού. Ο Θεός δεν διάλεξε τους Έλληνες εκείνη την ημέρα. Αυτό το είχε κάνει από καταβολής κόσμου. Εκείνη την ημέρα, το επιβεβαίωσε, για να το γνωρίζουν όλοι.

Οι ισχυροί της γης, από την αρχαιότητα μέχρι και τις ημέρες μας, μας δείχνουν τη δύναμή τους.

Κάνουν επίδειξη δύναμης κι εξουσίας. Όπως ο Πόντιος Πιλάτος όταν είπε στον Χριστό ότι είχε την εξουσία να Τον σταυρώσει.

Έλαβε όμως ως απάντηση πως «η μοναδική εξουσία που είχε, ήταν αυτή που του είχε δοθεί άνωθεν» (Ιω. 19,11). Στην ερώτηση του Πιλάτου «τι έστιν αλήθεια;» (Ιω. 18,38) ο Χριστός παρέμεινε σιωπηλός. Ήταν ο ίδιος η Αλήθεια.

Ο Χριστός ανέτρεψε τα πάντα κι απέδειξε πως ο διάβολος χρησιμοποιεί τις εξουσίες για να φοβίσει τον άνθρωπο.

Η στάση του Χριστού που περιφρόνησε τον θάνατο, φανέρωσε και την αδυναμία του πολιτικού - θρησκευτικού συστήματος της εποχής, που δια φόβου επιβαλλόταν στους ανθρώπους.

Ο κοινός εχθρός φτωχών και πλουσίων, ισχυρών κι αδυνάτων, σε όλους τους αιώνες, είναι ο θάνατος.

Η έλευση του Χριστού ήταν το μήνυμα ότι Εκείνος ήρθε να νικήσει τον εχθρό όλων μας.

Από τον θάνατο δεν γλύτωσε κανείς. Από τον πιο φτωχό άνθρωπο μέχρι αυτοκράτορες και βασιλιάδες. Ακόμη και η ιστορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου μας διδάσκει ότι εκείνος δεν γνώρισε καμία ήττα.

Νίκησε σε όλα τα πεδία των μαχών, λατρεύτηκε σαν Θεός για τα κατορθώματά του, έφθασε τα 33 χρόνια του Χριστού, αλλά έχασε στη μάχη με τον θάνατο.

Η παγκόσμια ιστορία σηματοδεύτηκε από τον Χριστό. Τα ημερολόγια δεν αναγράφουν προ Καίσαρος ή μετά Καίσαρος, αλλά προ Χριστού και μετά Χριστού, διότι Εκείνος νίκησε τον θάνατο.

Εκείνος έστειλε το μήνυμα της νίκης και κατά εκείνων που χρησιμοποιούν τον φόβο για να επικρατήσουν στους λαούς. Έτσι, αν όλα φαντάζουν δύσκολα μπροστά μας, Εκείνος, μας δίνει την ελπίδα ότι το δίκαιο και η αλήθεια θα επικρατήσουν.

Εκείνος μας κράτησε όρθιους σε 400 χρόνια σκλαβιάς κι έδειξε πως η ελπίδα δε χάνεται. Εκείνος κάθισε έξω από τη θύρα των Ελλήνων και την έκρουσε. Μένει σ' εμάς, να ακούσουμε τη φωνή Του.

«Ίδού έστηκα επί τήν θύραν καί κρούω· εάν τις άκούση τής φωνής μου καί άνοιξη τήν θύραν, καί είσελεύσομαι πρός αυτόν καί δειπνήσω μετ' αυτού καί αυτός μετ' έμοϋ» (Αποκ. 3, 20).

Ο Άγιος Πορφύριος είχε νικήσει τον φόβο του θανάτου, διότι ήταν εις τύπον Χριστού. Νίκησε κατά κράτος κι όλες τις πανουργίες του διαβόλου, σαν ένας άλλος Μέγας Αντώνιος.

Ο Μέγας Αντώνιος, είχε πει «Είδον εγώ τας παγίδας του διαβόλου ηπλωμένας εν τη γη και είπον τις δύναται φυγείν ταύτας;» κι άκουσε μία φωνή να λέγει τρεις φορές τη λέξη «Ταπείνωση».

Κατά τον ίδιο τρόπο, πριν πολλά χρόνια, ο Άγιος Πορφύριος μου είχε πει «Θόδωρε, ως πότε θα κάνει κουμάντο ο Σατανάς στο σπίτι μας;».

Ο Άγιος Σωφρόνιος είχε δώσει την ίδια απάντηση με τη φωνή που άκουσε ο Μέγας Αντώνιος, περί ταπείνωσης.

Είπε «Ταπεινότερος άνθρωπος στη γη από τον Γέροντα Πορφύριο δεν υπάρχει».

Γι' αυτό κι ο Άγιος Πορφύριος, στο τέλος της ζωής του, ήρθε ταπεινά στα Καυσοκαλύβια, περιφρονώντας τη ματαιότητα αυτού του κόσμου, εγκαταλείποντας το Ησυχαστήριο στο Μήλεσι και τα χιλιάδες πνευματικά του παιδιά.

Κάποιοι ήταν σίγουροι ότι εκεί θα ήταν κι ο τάφος του Γέροντα. Είχαν πλάνη οικτράν! Εκείνος όμως, ήξερε καλύτερα από όλους.

Το να επιστρέψει στα μικρά Καυσοκαλύβια και να ταφεί ως ένας απλός Καυσοκαλυβίτης μοναχός, ήταν μία ηρωική πράξη και πράξη ταπείνωσης.

Δεν είχε τον παραμικρό φόβο για τη φυγή του από αυτόν τον κόσμο, δεν είχε φόβο για τον θάνατο.

Ο Μέγας Αλέξανδρος είπe ότι είναι ευκολότερο να υποτάξεις όλο τον κόσμο, από

το να υποτάξεις τον εαυτό σου.

Να υποτάξεις τα πάθη που αυτά εμποδίζουν την αγάπη προς τον Νόμο του Θεού, δηλαδή της τελείας αγάπης προς Αυτόν.

Κι έτσι έχουμε νικήσει και τον μεγαλύτερο εχθρό μας που είναι ο θάνατος.

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, έχει πει ότι κάποιος, ήδη από αυτή τη ζωή, έχουν αναστηθεί πριν την Ανάσταση των νεκρών.

Κι ένας από αυτούς είναι σίγουρα κι ο Άγιος Πορφύριος, ένεκα της μεγάλης του αγάπης προς τον Χριστό.

Όταν ένας Άγγελος Κυρίου έδειξε σε έναν Αββά της ερήμου τα σκηνώματα των Αγίων, ο Αββάς απόρησε λέγοντας «Μα, δεν είναι ο Άγιος Αντώνιος εδώ;». Κι η απάντηση του Αγγέλου ήταν «Ο Άγιος Αντώνιος είναι εκεί που κατοικεί ο Θεός».

«Ο νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Αποκ. 3, 21)

Λίγες μέρες πριν φύγει από τη ζωή ο Άγιος Πορφύριος, τον επισκέφθηκε ένας ιερέας από την Καστοριά που ήρθε ως προσκυνητής στα Καυσοκαλύβια.

Όταν πληροφορήθηκε από εμένα ότι ο Άγιος Πορφύριος βρίσκεται στο κελί του Αγίου Γεωργίου, σταυροκοπήθηκε και μου είπε «Χρόνια παιδί μου τον αναζητούσα κάποια στιγμή να τον συναντήσω και με αξίωσε ο Θεός σήμερα να είμαι εδώ».

Μου ζήτησε να τον πάω στον Γέροντα για να πάρει την ευχή του.

Όταν βγήκε από το κελί του Αγίου Γεωργίου και τον επέστρεφα προς τον ξενώνα του Κυριακού, μου εξομολογήθηκε κάνοντας τον σταυρό του, πως βίωσε τον Άγιο Πορφύριο.

«Παιδί μου, εγώ σήμερα, είδα στο πρόσωπο του Γέροντα Πορφυρίου τον Μέγα Αντώνιο».

Κάποτε, ο γέροντας Φιλάρετος των Καυσοκαλυβίων, βλέποντας με πόση αγάπη μας είχε αγκαλιάσει ο Άγιος Πορφύριος, μου είπε «Εσείς παιδί μου, είχατε έναν Μέγα Αντώνιο εδώ πέρα. Εμείς τρώγαμε και ξύλο καμιά φορά από τους γεροντάδες μας».

Όλα τα παραπάνω τα αναφέρω για να δείξω ποιοι πραγματικά εξουσιάζουν τον κόσμο και ποιοι ευαρεστούν τον Θεό.

Όταν κάποτε ο Μέγας Αντώνιος πληροφορήθηκε ότι τον κάλεσε ο Μέγας Κωνσταντίνος στην Κωνσταντινούπολη, ρώτησε έναν υποτακτικό του (Όσιος Παύλος ο Απλούς) για το αν έπρεπε να πάει.

Ο υποτακτικός του απάντησε «Αν πας, θα είσαι ο Αββάς Αντώνιος, αν δεν πας, θα είσαι ο Μέγας Αντώνιος».

Στον βίο του Μέγα Παΐσιου, υπάρχει η αποκάλυψη του Μέγα Κωνσταντίνου προς τον Άγιο, για τους μοναχούς και την εξουσία.

Ο Μέγα Κωνσταντίνος του είπε «Ἐγώ εἶμι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος.... Καταβέβηκα ἐκ τῶν Οὐρανῶν ἵνα σοι φανερώσω τὴν δόξαν, ἣν ἀπολαμβάνουσιν οἱ Μοναχοὶ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ παρρησίαν αὐτῶν πρὸς τὸν Χριστόν... Μέμφομαι δὲ καὶ κατηγορῶ ἑμαυτόν, ὡς μὴ τυχὼν τῆς τοιαύτης μεγαλωτάτης τάξεως τῶν Μοναχῶν... Οὐ δύναμαι φέρειν τὴν ζημίαν ἣν ἔλαβον...»

Πηγή: iellada.gr